

sleme jen na případ, kdy správní soud zruší rozhodnutí podle § 6 zák. o spr. s. pro vady řízení! — Různého mínění lze býti též o názoru autorovu, na str. 47, sdílenému praksi, že ustanovení § 30 zákona ze dne 15. listopadu 1867, č. 134 ř. z., pokud vylučuje ženy ze členství ve spolcích politických, bylo zrušeno volebními řády.

Spolkové právo, upravené u nás dualisticky, skýtá velmi vhodnou příležitost řešiti otázky týkající se místních mezi zákonů správních. Formulace, k nimž tu autor dochází a jichž se přidržuje též praxe, jsou velmi zajímavé, třeba by leckde byla na snadě i řešení jiná.

Tyto poznámky nemohou však nikterak zmenšiti celkovou cenu knihy. Nutno býti vděčným autoru, že zužitkoval své bohaté praktické zkušenosti v oboru spolkového práva pro širší kruhy. Učinil tak s plným zdarem; z jeho podání je patrné, že je dobrým právníkem, který dovedl správně vystihnouti ze spleti praxe juristické problémy vyskytující se v oboru spolkového práva a řešiti je jasnou formou a s patřičným juristickým taktem. Kniha skýtá tak spolehlivé poučení o spletitých a jemných otázkách spolkového práva a nabádá ku přemýšlení Účelu, který si autor vytkl, dosáhl tedy plně. Mtka.

ZPRÁVY.

Mezinárodní akademie srovnávacího práva. Řada mezinárodních vědeckých institucí byla rozmnožena novým ústavem, po jehož založení již dlouho bylo voláno. Během září minulého roku ustavila se v Ženevě Mezinárodní Akademie srovnávacího práva (Académie internationale de droit comparé), mající za úkol studium práva srovnávacího na podkladu historickém a zdokonalení zákonodárství v jednotlivých zemích na základě systematického srovnávání a sjednocování zákonů, a to zejména, pokud jde o oblast práva soukromého. Již od doby vydání klasického díla Lambertova, který právě funkci srovnávacího práva soukromého definoval způsobem tak pregnantním, byla pociťována potřeba, aby zřízen byl mezinárodní ústav, který by soustřeďoval pracovníky, obírající se komparací práva soukromého. Ano, ústav takový byl přímou nutností vzhledem k nebezpečí, které doktríně hrozí a hrozilo z prací leckdy jako srovnávacích studií označovaných, které byly s to, aby tento obor vědní i zdiskreditovaly. V tomto směru bylo nezbytně potřebí korektivu, kterým přirozeně může býti jen velká vědecká instituce mezinárodní. A právě takového ústavu má se dostati evropské vědě v nově zřizované Akademii.

V čele Akademie stojí funkcionáři na tři léta volení. Hned pro první volební období vybrány byly osoby, které nesporně reprezentují výkvet civilistiky nejen evropského, ale snad světového významu. Presidentem Akademie jest pařížský profesor mezinárodního soukromého práva André Weiss, vicepresidenty: Vittorio Scialoja, proslulý romanista italský, a profesori američtí. Munroe Smith a de Bustamante. Se-

kretářem jest profesor soukromého práva srovnávacího v Paříži Henri Lévy-Ullmann.

Akademie má čtyři skupiny: latinskou, anglo-americkou, středo- a severoevropskou a orientální, ke které připojena jest skupina koloniální. V sekci latinské nalézáme skoro všechny přední učitele práva v Itálii a ve Francii: Anzilotti, Bonfante, Lévy-Ullmann, Lambert, Lyon-Caen, Pillet, Scialoja, Vivante a Weiss. Sekce anglo-americká representována jest mimo jiné Jenksem, Pollockem a Vinogradovem. V sekci středo- a severoevropské nalézáme vedle právníků států severských zejména berlínského profesora Heymanna, basilejského Wielanda, lipského Sibera a známého odborníka v mezinárodním právu soukromém, amsterodamského profesora Jittu. Rozdělení toto jest, jak statut společnosti výslovně říká, dosud jen provisorní. Doufejme tedy, že také naši vědě dostane se v Akademii přiměřeného zastoupení.

Akademie, jejíž sídlo jest v Ženevě, a která se také die platných tam právních předpisů ustavila, koná tam nejméně jednou ročně svoje shromáždění a to během hlavních prázdnin universitních. K těmto shromážděním povinny jsou jednotlivé sekce podati zprávy v oboru soukromého práva srovnávacího a mezinárodního práva soukromého za uplynulý rok. Shromáždění Akademie obírá se dále pracemi, které jí byly podány a debatuje o propositích svých členů. Již prvnímú shromáždění předloženy byly dva dalekosáhlé návrhy. Jest to jednak propoalice Lyon-Caenova a Vivanteho o přípravě kodexu sjednocujícího zákony obchodní a návrh Anzilottiho, Balogha, Bustamante a Weisse o vypracování jednotlivých zásad k úpravě mezinárodního práva soukromého.

Nový ústav a jeho ušlechtilé snahy jest jistě jen co nejpřímněji vítati. Třeba organisace jednotlivých sekcí — a to platí především o sekci práva středoevropského, zejména v ohledu osobním, není patrně ještě dovršena, jest nicméně jisto, že jde o podnik velmi významný, a jeho práci jest přáteli plného zdaru. B. Šejhar.

* * *

Sbírku příkladů knihovních žádostí a usnesení vydali vlastním nákladem JUDr. J o s. V. B o h u s l a v, senátní president nejvyššího správního soudu, a A n t o n í n H a r t m a n n, odborový přednosta ministerstva spravedlnosti.

Jest to šesté opravené vydání známé a stále hledané pomůcky, vydané JUDrem J. V. Bohuslavem. Nové vydání doplnilo zejména povšechnou část zákonnými předpisy a judikaturou až do poslední doby, řeší některé sporné otázky, přihlíží ve zvláštním oddíle ku předpisům knihovního práva platného na Slovensku a Podkarpatské Rusi a uvádí též poplatkové předpisy v knihovních věcech jak v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, tak i na Slovensku a Podkarpatské Rusi platné. V druhém dílu upraveny jsou úplně nové vzorce knihovních podání a vyřízení. — Objednávky vyřizuje Ant. Hartmann, odb. přednosta v Praze IV., ministerstvo spravedlnosti.